

מסכת יבמות

פרק יא

א. נושאינו על האנושה ועל המפתחה. האונס והמפתחה על הנשואה, ח'יב. נושא אדם אנות אביו ומפתח אביו, אנות בנו ומפתח בנו.
רבי יהודה אוסר באנות אביו ומפתח אביו:

ב. הגיורת שגתגירוי בנית עמה, לא חולצין ולא מיבמין, אףלו הורתו של ראשון שלא בקדשה וילדתו בקדשה, מהשני הזרתו וילדתו בקדשה. וכן שפחה שפחתה חררו בנית עמה:

ג. חמיש נשים שנתקערבו ולדותיהם, הגדילו הפעurbות ונשות נשים ומתו, ארבעה חולצין לאחת, ואחד מיבם אותה. הוא ושלשה חולצים לאחת, ואחד מיבם. נמצאו ארבע חליצות ויבום לכל אחת ואחת:

ד. האשה שנתקערב ולדה בולד כלתה, הגדילו הפעurbות, ונשות נשים, ומתו, בני הפליה חולצין ולא מיבמין, שהוא ספק אישת אחיו ספק אישת אחיו אביו. ובני חזקה, או חולצין או מיבמין, שהוא

סֶפֶק אַשְׁת אָחִיו וְאַשְׁת בּוֹ אָחִיו. מֵתו הַכְּשָׂרִים, בְּנֵי הַמּוֹרְבּוֹת לְבָנִי הַזָּקָנָה חֹלָצִין וְלֹא מִיבָּמִין, שֶׁהוּא סֶפֶק אַשְׁת אָחִיו וְאַשְׁת אָחִי אָבִיו, וּבְנֵי הַכָּלָה, אַחֲד חֹלֵץ וְאַחֲד מִיבָּם:

ה. כִּהֵנָת שְׁגַת עַרְבָּה וְלֹדֶה בְּזָלֶד שְׁפַחַתָּה, הַרְיָ אַלְו אָוְכְלִים בְּתַרְוָמָה, וְחֹלְקִים חָלֵק אַחֲד בְּגָרוֹן, וְאַיְנוּ מְטֻמָּאִין לְמִתִּים, וְאַיְנוּ נוֹשָׁאִין נְשִׁים, בֵּין כְּשָׂרוֹת בֵּין פְּסוּלּוֹת. הַגְּדִילָה הַמּוֹרְבּוֹת, וְשַׁחַרְרוּ זֶה אֶת זֶה, נוֹשָׁאִין נְשִׁים רְאוּיוֹת לְקַהְבָּה, וְאַיְנוּ מְטֻמָּאִין לְמִתִּים. וְאִם גַּטְמָאוּ, אַיְנוּ סּוּפְגִּין אֶת הַאֲרָבָּעִים. וְאַיְנוּ אָוְכְלִים בְּתַרְוָמָה. וְאִם אָכְלוּ, אַיְנוּ מְשֻׁלְמִין קָרְנוּ וְחָמְשָׁן. וְאַיְנוּ חֹלְקִין עַל הָגָרָן. וּמוֹכְרִין אֶת הַתַּרְוָמָה, וְהַדְּמִים שְׁלַקְמָם. וְאַיְנוּ חֹלְקִים בְּקָדְשֵׁי הַמִּקְדָּשׁ, וְאַיְנוּ נוֹתְגִּין לָהֶם קָדְשִׁים, וְאַיְנוּ מַזְכִּיאִין שְׁלַקְמָם מִזְקָם, וּפְטוּרִין מִן הַזְּרָעָה וּמִן הַלְּקִיעִים וּמִן הַקָּבָה, וּבְכָרְרוּ יְהָא רֹועָה עַד שִׁיסְפָּאָב, וּנוֹתְגִּין עַלְיוֹ חַמְרִי כְּהָנִים וְחַמְרִי יִשְׂרָאֵלִים:

ו. מֵי שֶׁלָּא שְׁהַתָּה אַחֲר בְּעֵלָה שֶׁלָּשָׁה חַדְשִׁים וְגַשְׁאָת, וַיְלַדָּה, וְאַיְנוּ יָדוּעָ אֶם בּוֹ תְּשַׁעַה לְרִאשׁוֹן אֶם בּוֹ שְׁבַעַה לְאַחֲרָוֹן. הַיּוֹ לְה בְּגִים מִן הַרְאָשׁוֹן וּבְגִים מִן הַשְׁנִי, חֹלָצִין וְלֹא מִיבָּמִין. וְכֵן הוּא לָהֶם, חֹלֵץ וְלֹא מִיבָּם. הַיּוֹ לוֹ אֲחִים מִן הַרְאָשׁוֹן וְאֲחִים מִן הַשְׁנִי שֶׁלָּא מִאָוֹתָה הָאָם, הוּא חֹלֵץ וּמִיבָּם, וְהֵם, אַחֲד חֹלֵץ וְאַחֲד מִיבָּם:

ג. היה אחד ישראל ואחד כהן, נושא אש רואיה לכון, וaino מטמא למתים, ואם גטמא, ainon סופג את הארבעים. וaino אוכל בתרומה, ואם אכל, ainon משilm קרנו וחמש. וaino חולק על הגון. ומוכר התרומה, והקדמים שלו. וaino חולק בקדשי המקדש, וaino נותנים לו את הקדשים, אין מוציאין את שלו מיד. ופטור מן הקרקע והלחים והקבלה. ובכоро יהא רועה עד שישתאב. ונותנים עליו חמרי כהנים וחמריישראלים. היו שנייהם כהנים, הוא אונן עליהם, והם אוננים עליו. הוא אין מטמא להם, והם אין מטמאין לו. הוא אינו יורש אותו, אבל הם יורשין אותו. ופטור על מכתו ועל קללה של זה ושל זה, ועולה במשמר של זה ושל זה, וaino חולק. אם היו שנייהם במשמר אחד, נוטל חלק אחד: